the basis of which the authors defined positions regarding the unification of law enforcement practice in terms of the qualification of this act. A wide range of property and non-property goods, which can be received by the acquirer from the giver of unlawful benefits for committing a predetermined set of actions, which by default do not have a positive meaning for the development of society and the state, is highlighted. The authors have emphasized that the legislator does not limit the list of the above benefits, foreseeing their expansion due to the development of social relations and the polyphony of aspirations and desires of officials who receive undue benefits

It is worth starting with the fact that the imperfection of the current criminal legislation necessitates a thorough analysis of the provisions of Art. 368, because the current state of legislation regulating liability for accepting an offer, promise or receiving an improper benefit, leads to significant problems of law enforcement. It should be noted that the reforms of anti-corruption legislation in Ukraine have led to changes in the wording of the title and the wording of this provision. Thus, in the initial version of the Criminal Code of Ukraine it was called "Receiving a bribe", and now - "Accepting an offer, promise or receiving an improper benefit by an official." In particular, the change of name is associated with the expansion of the objective side. Of course, clarifying the issues of qualification of the crime under Art. 368 of the Criminal Code of Ukraine, on the grounds of the objective side will help to identify the advantages and disadvantages of the studied legislative structure. The need for such a study is due to the fact that its solution will depend on the unambiguity and validity of law enforcement practice in terms of qualification of criminal activity.

Keywords*: *bribe, illegal benefit, official, official position.

УДК 343.62 : 343.85 Ц 87
DOI: 10.31733/2078-3566-2022-2-336-343

Дмитро ЦУРКАЛЕНКО
викладач

Микола РЕПАН©
викладач

(Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ, М. Дніпро, Україна)

ПРОФІЛАКТИКА ДОМАШНЬОГО НАСИЛЬСТВА В УКРАЇНІ: ПОНЯТТЯ ТА ЗМІСТ

Досліджено питання нормативного врегулювання профілактики домашнього насильства в Україні. Акцентовано на тому, що сьогодні законодавець ретельно приписав у законі та підзаконних нормативно-правових актах усі необхідні інструменти протидії домашнього насильства. При цьому сьогодні, на думку авторів, на перший план виходить питання профілактичної діяльності в досліджуваній проблематиці.

Проблематика профілактики домашнього насильства є на часі, бо маючи усі можливі інструменти щодо попередження та протидії цьому дуже негативному явищу, ще й досі серед населення є думка стосовно того, що домашнє насильство – це норма, а звертатися за допомогою потерпілим від домашнього насильства, як правило, соромно та ніяково.

Зроблено висновок, що наступним кроком держави у напрямі протидії та запобігання домашньому насильству має бути створення нормативно закріпленого комплексу профілактичних заходів у зазначеній сфері, за допомогою якого послідовно силами державних та громадських інституцій проблема домашнього насильства в Україні стане не такою глобальною та поширеною.

***Ключові слова*: *профілактика правопорушень, протидія домашньому насильству, засоби запобігання домашнього насильства*.**

© Д. Цуркаленко, 2022
ORCID iD: https://orcid.org/0000-0001-8736-5608
k_appad@dduvs.in.ua.

© М. Репан, 2022
ORCID iD: https://orcid.org/0000-0001-9251-0961
berezan002@ukr.net

Постановка проблеми. В реаліях сьогодення можна стверджувати, що однією з гострих та нагальних соціальних проблем є домашнє насильство. На підтвердження цього доречно зазначити, що лише за 10 місяців 2021 року до Національної поліції України надійшло 267 тис. звернень про вчинення домашнього насильства, це на 53 % більше, ніж за аналогічний період у 2020 році. До адміністративної відповідальності було притягнуто 123 тис. кривдників, тобто на них були складені адміністративні протоколи за ст. 173-2 КУпАП, що також на 50 % більше, ніж за зазначений період у минулому році. І хоча на перший погляд здається, що ці цифри говорять про те, що випадків домашнього насильства у суспільстві стало більше, насправді вони відображають той факт, що ця проблема вийшла так би мовити з тіні. А саме це свідчить про те, що громадяни вже менше бояться заявляти про свою проблему, росте рівень обізнаності у питаннях, що таке насильство та як з ним боротися, й насильство визнають незалежно від статі, віку, соціального статусу тощо. Тобто можна стверджувати, що останніми роками проблемі протидії та профілактиці домашнього насильства почали приділяти особливу увагу не лише на рівні громадських, а й на рівні державних інституцій.

До того ж зараз державою створені усі необхідні механізми для протидії цьому негативному явищу, а на нормативному рівні врегульований комплексний підхід у проблемі протидії домашнього насильства. А саме у 2018 році почав діяти Закон України «Про запобігання та протидію домашньому насильству», який визначив організаційно-правові засади запобігання та протидії домашньому насильству [1], основні напрями реалізації державної політики у сфері запобігання та протидії домашнього насильства, спрямовані на захист прав та інтересів осіб, які постраждали від такого насильства. В цьому ж році 22 серпня Кабінетом Міністрів України було ухвалено Постанову № 658 «Про затвердження Порядку взаємодії суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству і насильству за ознакою статті» [2]. 1 серпня 2018 року Міністерство внутрішніх справ видало наказ № 654 «Про затвердження порядку винесення уповноваженими підрозділами органів Національної поліції України термінового заборонного припису стосовно кривдника» [3], а 13 березня 2019 року наказ «Про затвердження Порядку проведення оцінки ризиків вчинення домашнього насильства» [4]. 21 квітня 2021 Розпорядженням Кабінету Міністрів України затверджено план невідкладних заходів із запобігання та протидії домашньому насильству, насильству за ознакою статі, захисту прав осіб, які постраждали від такого насильства [5].

Сьогодні доцільно зазначити, що держава робить все можливе для того, щоб допомогти тим, хто цього потребує та звертається до відповідних органів. Однак доцільно звернути увагу, що ще й сьогодні по допомогу, зазвичай, звертається лише незначна частина постраждалих. І причини полягають, як правило, в певному культі замовчування – жертви не говорять про насильство через страх помсти від кривдника та стигматизації у суспільстві. Крім того, багато хто з людей просто не знає, що робити у випадках домашнього насильства, куди звертатися, інакше кажучи, мають низький рівень поінформованості щодо можливої допомоги.

При цьому, незважаючи на всі кроки, зроблені державою для подолання проблеми домашнього насильства, вона все ще залишається широко поширеною та в реаліях сьогодення актуальності набуває питання профілактики домашнього насильство, бо незаперечним є факт, що будь-яку соціальну проблему краще та ефективніше попередити, ніж боротися з її наслідками. Крім того, профілактика адміністративних правопорушень та усунення причин і умов, які сприяють їх вчиненню – одне з першочергових завдань будь-якої демократичної держави [6].

Аналіз публікацій, в яких започатковано вирішення цієї проблеми. Загалом тема профілактичної діяльності, здійснювана державними та громадськими інституціями, є на часі у правовій науці, її дослідженню приділили увагу доволі багато науковців, як-от: В. Бабакін, А. Блага, Ю. Біла-Тюріна, К. Бугайчук, Т. Журавель, А. Йосипів, О. Дангул О. Клюєв, І. Комарницька, М. Корнієнко, О. Проневич, В. Мельник, С. Соха, С. Шестаков, С. Шайхет та багато інших. Однак на сьогодні відсутні актуальні комплексні дослідження щодо профілактичної діяльності у сфері протидії домашнього насильства.

Метою статті є детальне дослідження та визначення поняття та змісту профілактичної діяльності здійснюваної державними та громадськими інституціям у

сфері протидії домашнього насильства.

Виклад основного матеріалу. З огляду на логіку наукового дослідження вважаємо за доцільне насамперед розпочати з аналізу термінології, а саме визначити, що розуміється під термінами «домашнє насильство» та «профілактична діяльність».

Профілактика – попередні заходи для недопущення чого-небудь. Профілактика правопорушень — комплексне застосування компетентними суб'єктами загальних і спеціальних заходів, спрямованих на недопущення правопорушень та їх запобігання, ліквідацію причин та умов, що їх викликають. При цьому в спеціальній літературі адміністративного права, наголошує Д. Хандусенко, профілактика правопорушень, головно, розглядається як різновид соціального управління, як система соціально-економічних, суспільно-політичних, організаційних, правових і виховних заходів, спрямованих на виявлення і усунення або нейтралізацію причин і умов скоєння правопорушень, як протидія асоціальним вчинкам, формування правомірної поведінки громадян і посадових осіб [8]. Це найбільш гуманний засіб боротьби з адміністративними правопорушеннями, засіб, який передбачає не покарання, а виховання, застереження членів суспільства від вчинення адміністративних правопорушень,вважає С. Соха [9].

У науці є безліч визначень цього поняття, ба більше, як слушно відмічає О. Макаренко, на цей час правова наука не виробила не те, що єдиного поняття терміна «профілактика правопорушень», а й не знайшла єдиного підходу до визначення понять «профілактика», «попередження», «організація профілактики (попередження)», «превенція» тощо [10]. Однак, на думку зазначеного науковця, переважна більшість вчених профілактику правопорушень розглядають як здійснення економічних, політичних, ідеологічних, виховних, правових та інших заходів з протидії правопорушенням; це діяльність щодо виявлення та усунення причин правопорушень, окремих їх видів та груп, конкретних правопорушень, щодо недопущення завершення правопорушень на різних етапах розвитку протиправної поведінки. Профілактичні заходи – це дії поліції, спрямовані на недопущення правопорушень та запобігання їх учиненню, ліквідацію їх причин та умов, що їх викликають (наказ НПУ № 1377 від 27.12.2018 «Про затвердження Порядку організації проведення профілактичних заходів»). З огляду на це твердження можна зробити висновок, що елементами профілактичної діяльності є: недопущення правопорушення, запобігання правопорушенню, виявлення причин та умов правопорушення та їх ліквідація. Водночас профілактика передбачає три групи заходів: організаційні, правові і виховні, а її метою визначено попередження та усунення причин і умов правопорушень, виявлення осіб, схильних до вчинення правопорушень, та застосування заходів щодо їхнього виправлення [11].

Домашнє насильство – акт зумисного залякування, фізичного нападу, побиття, замах сексуального характеру чи будь-яка інша неправомірна поведінка одного партнера щодо іншого [12]. Безумовно, проблема домашнього насильства надзвичайно важлива для суспільства й держави передусім тому, що сім’я є основною суспільства і має перебувати під особливим захистом держави. Насильство і жорстокість в сім’ї не тільки руйнують гармонію і злагоду в ній, а й є однією з передумов злочинності в суспільстві загалом. Саме тому логічно та досить доречно, що законотворець детально визначив усі терміни цієї категорії в законі України «Про запобігання та протидію домашньому насильству». Термін «домашнє насильство» тлумачитися як діяння (дії або бездіяльність) фізичного, сексуального, психологічного та економічного насильства, що вчиняється в сім’ї чи в межах місця проживання або між колишнім чи теперішнім подружжям, або між іншими особами, які спільно проживають (проживали) однією сім’єю, але не перебувають (не перебували) у родинних відносинах або у шлюбі між собою, незалежно від того, чи проживає (проживала) особа, яка вчинила домашнє насильство, у тому самому місці, що й постраждала особа, а також погрози вчинення цих діянь. Та розрізняє чотири види домашнього насильства:

– *Психологічне* – форма домашнього насильства, що містить словесні образи, погрози, у тому числі щодо третіх осіб, приниження, переслідування, залякування, інші діяння, спрямовані на обмеження волевиявлення особи, контроль у репродуктивній сфері, якщо такі дії або бездіяльність викликали у постраждалої особи побоювання за свою безпеку чи безпеку третіх осіб, спричинили емоційну

невпевненість, нездатність захистити себе або завдали шкоди психічному здоров'ю особи.

– *Фізичне* – форма домашнього насильства, що містить ляпаси, стусани, штовхання, щипання, шмагання, кусання, а також незаконне позбавлення волі, нанесення побоїв, мордування, заподіяння тілесних ушкоджень різного ступеня тяжкості, залишення в небезпеці, ненадання допомоги особі, яка перебуває в небезпечному для життя стані, заподіяння смерті, вчинення інших правопорушень насильницького характеру.

– *Економічне* – форма домашнього насильства, що містить умисне позбавлення житла, їжі, одягу, іншого майна, коштів чи документів або можливості користуватися ними, залишення без догляду чи піклування, перешкоджання в отриманні необхідних послуг з лікування чи реабілітації, заборону працювати, примушування до праці, заборону навчатися та інші правопорушення економічного характеру.

– *Сексуальне* – форма домашнього насильства, що містить будь-які діяння сексуального характеру, вчинені стосовно повнолітньої особи без її згоди або стосовно дитини незалежно від її згоди, або в присутності дитини, примушування до акту сексуального характеру з третьою особою, а також інші правопорушення проти статевої свободи чи статевої недоторканості особи, у тому числі вчинені стосовно дитини або в її присутності [1].

Навіть більше, законодавець надає визначення й терміну запобігання домашньому насильству, під яким розуміє систему заходів, що здійснюються органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами та організаціями, а також громадянами України, іноземцями та особами без громадянства, які перебувають в Україні на законних підставах, та спрямовані на підвищення рівня обізнаності суспільства щодо форм, причин і наслідків домашнього насильства, формування нетерпимого ставлення до насильницької моделі поведінки у приватних стосунках, небайдужого ставлення до постраждалих осіб, насамперед до постраждалих дітей, викорінення дискримінаційних уявлень про соціальні ролі та обов'язки жінок і чоловіків, а також будь-яких звичаїв і традицій, що на них ґрунтуються.

Зважаючи на вищевикладене, можна зробити висновок, що *профілактика домашнього насильства* – це дії державних та громадських інституцій, спрямовані на недопущення вчинення домашнього насильства та на підвищення рівня обізнаності суспільства щодо форм, причин і наслідків домашнього насильства, формування нетерпимого ставлення до насильницької моделі поведінки у приватних стосунках, небайдужого ставлення до постраждалих осіб, насамперед до постраждалих дітей, викорінення дискримінаційних уявлень про соціальні ролі та обов'язки жінок і чоловіків, а також будь-яких звичаїв і традицій, що на них ґрунтуються.

Як ми вже зазначали, суб'єктами профілактичної діяльності у сфері запобігання домашньому насильству є державні та громадські інституції, вважаємо за доцільне розібратися з цим питанням більш детально.

На думку М. Легенької, суб'єкти адміністративно-правового реагування на вчинення домашнього насильства – це наділені відповідними повноваженнями державні органи, органи виконавчої влади і місцевого самоврядування та їх структурні підрозділи, об'єднання громадян, підприємства, установи та організації, а також фізичні особи – громадяни України, іноземці та особи без громадянства, які наділені відповідною правосуб'єктністю та вступають в адміністративно-правові відносини у зв'язку з вчиненням такого насильства і спрямовані на його припинення, недопущення в подальшому та покарання кривдника [13]. В Україні створена система суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, зазначає К. Гурковська, а пріоритетною ознакою системи зазначених суб'єктів є наявність їх значної кількості, а також їх відмінність за характером, формами та методами діяльності та повноваженнями [14]. Власне таким широким підходом керувався й законодавець, відносячи до кола суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насиллю:

1) спеціально уповноважені органи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, а саме: центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері запобігання та протидії домашньому насильству; центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері запобігання

та протидії домашньому насильству; Рада міністрів Автономної Республіки Крим, місцеві державні адміністрації, у тому числі їх структурні підрозділи, до повноважень яких належить здійснення заходів у сфері запобігання та протидії домашньому насильству; сільські, селищні, міські, районні у містах (у разі їх створення) ради, їх виконавчі органи, до повноважень яких належить здійснення заходів у сфері запобігання та протидії домашньому насильству);

2) інші органи та установи, на які покладаються функції із здійснення заходів у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, а саме: служби у справах дітей; уповноважені підрозділи органів Національної поліції України; органи управління освітою, навчальні заклади, установи та організації системи освіти; органи охорони здоров'я, установи та заклади охорони здоров'я; центри з надання безоплатної вторинної правової допомоги; суди; прокуратура; уповноважені органи з питань пробації;

3) загальні та спеціалізовані служби підтримки постраждалих осіб, а саме: центри соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді; притулки для дітей; центри соціально-психологічної реабілітації дітей; соціально-реабілітаційні центри (дитячі містечка); центри соціально-психологічної допомоги; територіальні центри соціального обслуговування (надання соціальних послуг); інші заклади, установи та організації, які надають соціальні послуги постраждалим особам, спеціалізовані мобільні бригади;

4) громадян України, іноземців та осіб без громадянства, які перебувають на території України на законних підставах [1].

Усі вищезазначені уповноважені державою суб'єкти профілактики адміністративних правопорушень реалізовують профілактичну діяльність у зазначеній сфері за допомогою таких методів, як примус, заохочення та переконання [15].

Переконання пов'язано безпосередньо із правовим вихованням населення, проведення різних профілактичних заходів, спрямованих на формування в населення переконання в недопустимості толерантного відношення до проявів домашнього насильства функцій. Яскравим прикладом подібних заходів є виставки «Річ у тім» та «Річ у тім. 2.0.», мета яких привернути увагу населення до такого жахливого явища, як насильство. Акцентувати на тому, що ця проблема часто залишається за зачиненими дверима. Її замовчують. Від неї відводять очі і не помічають.

Стосовно такого методу, як заохочення, то взагалі його сутність полягає у стимулюванні та наданні різних пільг суб'єктам, які безпосередньо беруть участь або сприяють ефективному здійсненню профілактичних функцій держави. Говорячи про цей метод у розрізі питання профілактики домашнього насильства, можна зазначити, що держава заохочує постраждалих від домашнього насильства звертатися за допомогою, надає широке коло можливостей безоплатної допомоги, наприклад: притулок, безоплатну правову допомогу, консультування з психологами та соціальними працівниками.

Метод примусу полягає в застосуванні до суб'єктів, що вчинили правопорушення, передбачених нормами права заходів покарання, перевиховання та спонукання до діяльності, спрямованої на не вчинення правопорушень, усунення шкоди, заподіяної такої поведінкою. Тобто за вчинення домашнього насильства особа буде притягнута до адміністративної відповідальності, поставлена на облік, до неї можуть буду застосовані санкції матеріального характеру та виховного. Зокрема, є спеціальні програми для кривдників, які можуть бути призначені за рішенням суду.

Профілактична діяльність у сфері протидії домашньому насильству здійснюється так би мовити на двох рівнях, та як наслідок, буває загальною та індивідуальною.

Загальна профілактика – будь-які заходи, які спрямовані на виявлення причин і умов, що сприяють учиненню домашнього насильства на всій території України чи окремому регіоні. Прикладами загальної профілактики домашнього насильства є будь-які масові заходи, акції, спрямовані на привернення увагу до проблеми домашнього насильства, руйнування стереотипів, що склалися у цій сфері та поширення інформації щодо всіх наявних у державі інструментів у сфері протидії домашньому насильству як юридичного, так і психологічного характеру.

Індивідуальна профілактика – система спеціальних заходів щодо конкретних

осіб, які ще не скоїли правопорушення – домашнє насильство, але перебувають у несприятливих умовах і під їх впливом можуть учиняти такі дії, характеризуються формуванням умислу і мотиву на вчинення домашнього насильства, або особи, які вже вчинили домашнє насильство і можуть допустити його повторне вчинення. До цих заходів можемо відносити індивідуальну бесіду з ймовірним кривдником, винесення поліцейськими терміново заборонного примусу, поставлення кривдника на облік, проведення корекційних програм для кривдників тощо.

Тож можна зробити висновок, що сьогодні держава створила усі необхідні інструменти щодо попередження та протидії домашньому насильству та нормативно закріпила всі необхідні для цього положення. Однак ще й досі більша частина звернень до поліції, як правило, надходить від тих самих осіб, в сім'ях яких протягом багатьох років вчиняється домашнє насильство. Проте, не зважаючи на запропоновані державою інструменти протидії цьому явищу, потерплі обирають нічого не робити та не звертатися за допомогою ні до кого, крім поліції і лише у моменти гострого конфлікту, не бажаючи при цьому притягати свого кривдника до відповідальності.

Висновки. Дослідження проблематики профілактики домашнього насильства є на часі, бо маючи усі можливі інструменти щодо попередження та протидії цьому дуже негативному явищу, ще й досі серед населення є думка стосовно того, що домашнє насильство це норма, а звертатися за допомогою потерпілим від домашнього насильства, як правило, соромно та ніяково. У зв'язку з цим, на нашу думку, наступним кроком держави у напрямі протидії та попередження домашньому насильству повинно бути створення нормативно закріпленого комплексу профілактичних заходів у зазначеній сфері. За допомогою якого послідовно, силами державних та громадських інституцій проблема домашнього насильства в Україні стане не такою глобальною та поширеною.

Список використанихджерел

1. Про запобігання та протидію домашньому насильству : Закон України від 07 грудня 2017 року. *Відомості Верховної Ради (ВВР)*. 2018. № 5. Ст. 35.
2. Про затвердження Порядку взаємодії суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству і насильству за ознакою статі : Постанова Кабінету Міністрів України від 22 серпня 2018 р. № 658. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/658-2018-п#Text
3. Про затвердження Порядку винесення уповноваженими підрозділами органів Національної поліції України термінового заборонного припису стосовно кривдника : наказ Міністерства внутрішніх справ України від 01.08.2018 № 654. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0965-18#Text
4. Про затвердження Порядку проведення оцінки ризиків вчинення домашнього насильства : наказ Міністерства соціальної політики України, Міністерство внутрішніх справ України від 13.03.2019 р. № 369/180. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0333-19#Text
5. Про затвердження плану невідкладних заходів із запобігання та протидії домашньому насильству, насильству за ознакою статі, захисту прав осіб, які постраждали від такого насильства : Розпорядження Кабінету Міністрів України від 21 квітня 2021 р. № 361-р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/361-2021-р#Text
6. Лещук А. Р. Проблеми визначення меж застосування принципу субсидіарності щодо організаційно-правового забезпечення профілактичних деліктів в умовах реформи місцевого самоврядування в Україні, теорія та практика протидії злочинності в сучасних умовах : тези доповідей та повідомлень учасників Міжнародної науково-практичної конференції. Львів, 2014. С. 213–217.
7. Вікіпедія. Вільна енциклопедія. URL: https://uk.wikipedia.org/wiki/Профілактика
8. Хандусенко Д. І. Профілактика податкових правопорушень. Фінансове право. 2013. С. 157–161. URL: file:///C:/Users/Admin/Downloads/evpe_2013_10_29.pdf
9. Соха С. І. Профілактика адміністративних правопорушень: поняття та зміст. *Митна справа*. 2014. № 2(92). С. 206–211.
10. Макаренко О. М. Щодо з'ясування терміну «профілактика правопорушень» та суміжних понять. *Право і Безпека*. 2004. № 3. С. 118–120.
11. Бахур О. В. Профілактика правопорушень у сфері інтелектуальної власності. *Право і економіка*. 2019. № 2. С. 83–91.
12. Келлі Ліз. Насильство щодо жінок і дітей. Новий погляд на поліцейську діяльність, її іноваційність та професіоналізм : посібник. Львів : Астролябія, 2011. 176 с.

13. Легенька М. Суб'єкти адміністративно-правового реагування на вчинення домашнього насильства та їх повноваження. *Підприємництво, господарство і право*. № 3. 2019. С. 153–159.

14. Гурковська К. А. Суб'єкти, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству в Україні. *Юридичний науковий електронний журнал.* 2020. № 3. С. 214–216.

15. Лещук А. Р. Діяльність органів місцевого самоврядування у сфері профілактики адміністративних правопорушень: організаційно-правове забезпечення : монографія. Львів : ЛьвДУВС, 2012.

Надійшла до редакції 07.05.2022

References

1. Pro zapobihannia ta protydiiu domashnomu nasylstvu [About preventing and combating domestic violence] : Zakon Ukrainy vid 07 hrudnia 2017 roku. *Vidomosti Verkhovnoi Rady (VVR).* 2018. № 5. Фке. 35. [in Ukr.].

2. Pro zatverdzhennia Poriadku vzaiemodii subiektiv, shcho zdiisniuiut zakhody u sferi zapobihannia ta protydii domashnomu nasylstvu i nasylstvu za oznakoiu stati [On the approval of the Procedure for the interaction of entities carrying out measures in the field of prevention and counteraction of domestic violence and gender-based violence] : Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 22 serpnia 2018 r. № 658. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/658-2018-p#Text [in Ukr.].

3. Pro zatverdzhennia Poriadku vynesennia upovnovazhenymy pidrozdilamy orhaniv Natsionalnoi politsii Ukrainy terminovoho zaboronnoho prypysu stosovno kryvdnyka [On the approval of the Procedure for issuing an urgent restraining order against the offender by authorized units of the National Police of Ukraine] : nakaz Ministerstva vnutrishnikh sprav Ukrainy vid 01.08.2018 № 654. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0965-18#Text [in Ukr.].

4. Pro zatverdzhennia Poriadku provedennia otsinky ryzykiv vchynennia domashnoho nasylstva [On the approval of the Procedure for assessing the risks of committing domestic violence] : nakaz Ministerstva sotsialnoi polityky Ukrainy, Ministerstvo vnutrishnikh sprav Ukrainy vid 13.03.2019 r. № 369/180. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0333-19#Text [in Ukr.].

5. Pro zatverdzhennia planu nevidkladnykh zakhodiv iz zapobihannia ta protydii domashnomu nasylstvu, nasylstvu za oznakoiu stati, zakhystu prav osib, yaki postrazhdaly vid takoho nasylstva [On the approval of the plan of emergency measures to prevent and counter domestic violence, gender-based violence, protection of the rights of persons affected by such violence] : Rozporiadzhennia Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 21 kvitnia 2021 r. № 361-r. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/361-2021-r#Text [in Ukr.].

6. Leshchuk A. R. Problemy vyznachennia mezh zastosuvannia pryntsypu subsydiarnosti shchodo orhanizatsiino-pravovoho zabezpechennia profilaktychnykh deliktiv v umovakh reformy mistsevoho samovriaduvannia v Ukraini, teoriia ta praktyka protydii zlochynnosti v suchasnykh umovakh [Problems of determining the limits of the application of the principle of subsidiarity in relation to the organizational and legal provision of preventive torts in the conditions of local self-government reform in Ukraine, the theory and practice of countering crime in modern conditions] : tezy dopovidei ta povidomlen uchasnykiv Mizhnarodnoi naukovo-praktychnoi konferentsii. Lviv, 2014. S. 213–217. [in Ukr.].

7. Vikipediia. Vilna entsyklopediia [Wikipedia. Free encyclopedia]. URL: https://uk.wikipedia.org/wiki/Profilaktyka [in Ukr.].

8. Khandusenko, D. I. (2013) Profilaktyka podatkovykh pravoporushen [Prevention of tax offenses]. *Finansove pravo*. Pp. 157–161. URL: file:///C:/Users/Admin/Downloads/evpe_2013_10_29.pdf [in Ukr.].

9. Sokha, S. I. (2014) Profilaktyka administratyvnykh pravoporushen: poniattia ta zmist [Prevention of administrative offenses: concept and content]. *Mytna sprava*. № 2(92), pp. 206–211. [in Ukr.].

10. Makarenko, O. M. (2004) Shchodo ziasuvannia terminu «profilaktyka pravoporushen» ta sumizhnykh poniat [Regarding clarification of the term "crime prevention" and related concepts]. *Pravo i Bezpeka*. № 3, pp. 118–120. [in Ukr.].

11. Bakhur, O. V. (2019) Profilaktyka pravoporushen u sferi intelektualnoi vlasnosti [Prevention of offenses in the field of intellectual property]. *Pravo i ekonomika*. № 2, pp. 83–91. [in Ukr.].

12. Kelli, Liz. (2011) Nasylstvo shchodo zhinok i ditei. Novyi pohliad na politseisku diialnist, yii inovatsiinist ta profesionalizm [Violence against women and children. A new look at police activity, its innovation and professionalism] : posibnyk. Lviv : Astroliabiia, 176 p. [in Ukr.].

13. Lehenka, M. (2019) Subiekty administratyvno-pravovoho reahuvannia na vchynennia domashnoho nasylstva ta yikh povnovazhennia [Subjects of administrative and legal response to domestic violence and their powers]. *Pidpryiemnytstvo, hospodarstvo i pravo*. № 3, pp. 153–159. [in Ukr.].

14. Hurkovska, K. A. (2020) Subiekty, shcho zdiisniuiut zakhody u sferi zapobihannia ta

protydii domashnomu nasylstvu v Ukraini [Entities carrying out measures in the field of prevention and counteraction of domestic violence in Ukraine] *Yurydychnyi naukovyi elektronnyi zhurnal*. № 3, pp. 214–216. [in Ukr.].

15. Leshchuk, A. R. (2012) Diialnist orhaniv mistsevoho samovriaduvannia u sferi profilaktyky administratyvnykh pravoporushen: orhanizatsiino-pravove zabezpechennia [Activities of local self-government bodies in the field of prevention of administrative offenses: organizational and legal support] : monohrafiia. Lviv : LvDUVS, [in Ukr.].

ABSTRACT

Dmytro Tsurkalenko, Mykola Repan. Prevention of domestic violence in Ukraine: concept and content. This article the authors explore the issues of regulatory regulation of domestic violence prevention in Ukraine. Emphasis is placed on the fact that today the legislator has carefully prescribed in the law and bylaws all the necessary tools to combat domestic violence. At the same time, today, according to the authors, the issue of preventive activities in the researched issues comes to the fore.

The author's definition of the term «prevention of domestic violence» is given in the article by analyzing scientific publications and current legislation. Namely, these are the actions of state and public institutions aimed at preventing domestic violence and raising public awareness of the forms, causes and consequences of domestic violence, the formation of intolerance of violent behavior in private relationships, indifference to victims, especially victims children, the eradication of discriminatory perceptions of the social roles and responsibilities of women and men, as well as any customs and traditions based on them.

The study of subjects in the field of combating domestic violence, emphasizes that certain state-authorized entities for the prevention of administrative offenses, implement preventive activities in this area through methods such as coercion, encouragement and persuasion.

It hgas been emphasized that the issue of prevention of domestic violence is on time, because having all possible tools to prevent and counteract this extremely negative, there is still an opinion among the population that domestic violence is the norm, and to seek help from victims of domestic violence ashamed and embarrassed.

It has been concluded that the next step of the state in the direction of combating and preventing domestic violence should be the creation of a normatively established set of preventive measures in this area. With the help of which, consistently, the problem of domestic violence in Ukraine will become less global and widespread by state and public institutions.

***Keywords*:** *crime prevention, domestic violence, preventive activities, preventive activities, prevention of domestic violence*.